

[Tholstrup.]

markedet i den tid, hvor produktionen er størst, nemlig her i foråret, når udbindingen begynder; vi har ikke kølehusplads nok. Men man når næppe et forøget smørforbrug herhjemme, hvis man ikke samtidig er villig til at nedsætte smørret til hjemmeforbrug til samme pris, som man er så glad for at sælge til englænderne for. Vi må bort fra de utiltalende dobbeltprissystemer. Man er imod, at englænderne har dobbeltpris på deres stål og kul, og da man så vil gøre modtræk herimod, laver man også dobbeltpris på smør. Men da man ikke kan få englænderne til at betale en højere pris for smørret, så laver man det omvendt, så lader man de danske arbejdere gøre det. Det er en lidt misforstået brug af dobbeltprissystemet, som jeg anbefaler at gå bort fra.

Vi har nu til slut fået udleveret en del dokumenter om den såkaldte industriundersøgelse. Disse dokumenter er udarbejdet under megen energi og med stor arbejdsindsats. Men vi må jo ikke være blinde for, at de industrier, der har udarbejdet dem, let har været fristet til at forme dem som et forsvar for opretholdelse af en importregulering. Jeg har selv en del med industri at gøre, og jeg vil vove at påstå, at noget mere letsindigt end at bygge sin politik på en sådan industriundersøgelse findes ikke.

Jeg skal give nogle eksempler.

Jeg lader fremstille en bestemt vare hos nogle fabrikker til en pris af 45 kr. pr. enhed. Fra udlandet havde jeg tilbud på lignende enheder til en pris af 39 kr. Men andre danske fabrikker er nu gennem vor tekniske vejledning blevet i stand til at møde denne konkurrence og fremstille den samme vare for 37 kr.

En anden vareenhed, som jeg i fjor betalte 6 kr. 25 øre for, har jeg efterhånden fået ned til 4 kr. 35 øre, selvom råvarerne i mellemtiden er steget lidt. Og nu har jeg lige placeret en ordre hos en ny producent, der har fået lagt sin produktion mere rationelt an og måske også har bedre maskiner, og fremstillingsprisen er nu kun 3 kr. 15 øre, altså halvdelen af, hvad den var før — fordi der er kommet konkurrence.

Jeg har et tredje emne, som før herhjemme kostede 12 kr. 50 øre, og fra udlandet i en bedre udførelse 14 kr. Nu får jeg det lavet herhjemme i samme gode udførelse som den udenlandske for 10 kr.

Og endelig skal jeg nævne en lille ting, som vi i længere tid har betalt 1 kr. 35 øre for og nu får fremstillet for 36 øre.

Alle de fabrikker, som har forlangt den

høje pris for disse varer, vil jo i industriundersøgelsen kunne fremføre beviser for, at de er nødt til at have beskyttelse for at kunne klare sig i konkurrencen, medens de industriforetagender — det er som regel mindre fabrikker —, der kører med mindre administrationsomkostninger, udmærket kan klare sig imod den udenlandske konkurrence. Det bliver ikke den udenlandske konkurrence, de store danske fabrikker skal være sig for, det bliver snarere konkurrencen fra de små danske fabrikker.

Jeg kan også fortælle, at vi nu på flere områder, hvor det er lykkedes os efter denne konkurrence at få den rigtige vare frem til den rigtige pris, har optaget eksport af disse produkter. Havde konkurrencen ikke lært os at fremstille disse varer til en lavere pris, var der aldrig blevet tale om eksport heraf.

Endelig en kort bemærkning om betalingsbalancen. Den højtærede minister sagde, at vi kan ikke frigive køb og salg, før betalingsbalancen er i orden, og hertil svarer jeg med tilslutning fra stadig større og større kredse, at vi ikke kan få orden i betalingsbalancen, før vi frigiver køb og salg, således at vi køber dér, hvor vi kan købe billigst, og sælger dér, hvor vi kan få den højeste pris. Så længe vi opretholder det omvendte forhold: at vi igennem bundne lister tvinger importørerne til at købe dyrere end nødvendigt i et marked, hvor konkurrencen lukkes ude ved dette bevillingssystem, bliver der ingen orden i betalingsbalancen. Frigiv handelen — så kommer pengeforholdet i balance af sig selv.

„Information“ skrev i går om Tyskland, at det takket være liberalisering af handelen har fået balance — altså takket være liberaliseringen —, og da det særlig er fra Tyskland, den danske industri frygter konkurrencen, så var der grund til at søge at opnå de samme fordele for den danske industri, som den tyske industri har, nemlig produktionsfrihed og handelsfrihed, så kan vi konkurrere; tilmed havde tyskerne langt ringere udgangspunkt, end vi havde, og i Tyskland er arbejdsløsheden stærkt på retur, i alt fald i Vesttyskland, d. v. s. at liberalisering har kunnet hjælpe et land, der var slået ned, til at få balance, medens udelukkelse af liberalisering i Danmark, som er et rigt land, bevirker, at man ikke kan få balance; dér vil man ikke give den frihed, som er nødvendig for, at produktionen kan give de bedste resultater.

Vi kan derfor ikke stemme for vareforsyningsloven, stemme for restriktioner og stemme imod friheden.